

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet

(2002/C 51 E/05)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 573 slutlig — 2001/0241(COD)

(Framlagt av kommissionen den 12 oktober 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNINGmed beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 71 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yt-
rande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) Rådets förordning (EEG) nr 3820/85⁽¹⁾ om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter syftar till harmonisering av konkurrensvillkoren mellan olika former av inrikestransporter, i synnerhet när det gäller vägtransportsektorn, och till att förbättra arbetsförhållanden och vägsäkerheten. Framstegen på dessa områden måste tryggas och följas upp.

(2) Enligt artikel 17a.2 i rådets direktiv 93/104/EG⁽²⁾ om arbetstidens förläggning i vissa avseenden, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/34/EG⁽³⁾, skall medlemsstaterna vidta åtgärder för att säkerställa att mobila arbetstagare har rätt till tillräcklig vila.

(3) Det har visat sig svårt att i samtliga medlemsstater på ett enhetligt sätt tolka, tillämpa och kontrollera efterlevnaden av vissa bestämmelser i rådets förordning (EEG) nr 3820/85 som rör körtider, raster och viloperioder för föraren som utför nationella och internationella vägtransporter inom gemenskapen, på grund av att bestämmelserna är alltför generellt formulerade.

(4) För att bestämmelserna skall kunna tillämpas och för att de inte skall urholkas krävs att efterlevnaden kontrolleras på ett effektivt och enhetligt sätt. Det är därför nödvändigt att utarbeta tydligare och enklare bestämmelser som vägtransportindustrin och tillsynsmyndigheterna lättare kan förstå, tolka och tillämpa.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning när det gäller arbetsförhållanden får inte hindra arbetsmarknadens parter att genom kollektivförhandlingar eller på annat sätt anta bestämmelser som är gynnsammare för arbetstagarna.

(6) Det är önskvärt att det exakta syftet med denna förordning fastställs genom att man anger de viktigaste fordonskategorier som förordningen omfattar.

(7) Samtliga nyckelbegrepp bör definieras mer utförligt för att underlätta tolkningen och för att se till att förordningen tillämpas på ett enhetligt sätt.

(8) Bestämmelserna i den ändrade Europeiska överenskommelsen om arbetsförhållanden för fordonsbesättningar vid internationella vägtransporter (AETR) av den 1 juli 1970 bör även i fortsättningen gälla vägtransporter av gods och passagerare med fordon som är registrerade i en medlemsstat eller i ett land som är part till AETR, för hela transportsträckan om transporten går mellan gemenskapen och ett land som är part till överenskommelsen eller genom ett sådant land.

(9) Om transporten genomförs med fordon som är registrerade i ett land som inte är part till AETR gäller dessa bestämmelser endast den del av transportsträckan som går genom gemenskapen.

(10) Eftersom de frågor som behandlas i AETR-överenskommelsen omfattas av förordningens tillämpningsområde, är gemenskapen behörig att förhandla om och ingå överenskommelsen.

(11) Om en ändring av gemenskapsbestämmelserna på området i fråga innebär att AETR bör ändras på motsvarande sätt bör medlemsstaterna vidta gemensamma åtgärder för att få till stånd en sådan ändring i enlighet med förfarandet i överenskommelsen.

⁽¹⁾ EGT L 370, 31.12.1985, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 307, 13.12.1993, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 195, 1.8.2000, s. 41.

- (12) Förteckningen över undantag bör uppdateras så att den återspeglar utvecklingen inom vägtransportsektorn under de senaste 15 åren.
- (13) De grundläggande bestämmelserna om körtider behöver förtydligas och förenklas så att efterlevnaden kan kontrolleras på ett effektivt och enhetligt sätt med hjälp av digitala färdskrivare i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 3821/85 om färdskrivare vid vägtransporter ⁽¹⁾, ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2135/98 ⁽²⁾.
- (14) Det har visat sig att det med tillämpning av de nuvarande bestämmelserna är möjligt att schemalägga daglig körtid och raster så att en förare kan köra alltför långa perioder utan rast, vilket leder till sämre trafiksäkerhet och sämre arbetsförhållanden för föraren. Det är därför lämpligt att förlänga den kortast tillåtna rasten och minska intervallen mellan rastera.
- (15) Det har konstaterats att nuvarande bestämmelser om kompensation för reducerade viloperioder, både när det gäller dygnsvila och veckovila, är så flexibla och olikartade att det praktiskt taget är omöjligt att kontrollera att de efterlevs. För att systemet skall bli lättare att använda bör man finna en ny balans mellan flexibilitet och förbättrade förhållanden för förarna samtidigt som efterlevnaden bör kunna kontrolleras med hjälp av färdskrivaren. Därför bör den normala dygnsvilan utsträckas och möjligheten att dela upp viloperioder tas bort. Reducerade viloperioder bör inte kunna kompenseras, och reducerad veckovila bör endast få tas ut en gång mellan två hela perioder av veckovila.
- (16) Vägtransporter i gemenskapen innebär i många fall att färja eller tåg används för vissa transportsträckor. Tydliga bestämmelser om perioder av dygnsvila och raster som är lämpliga för den typen av transporter bör därför fastställas.
- (17) Eftersom person- och godstransporter över gränserna ständigt ökar bör de vägkontroller som genomförs även omfatta körtider och viloperioder i andra medlemsstater eller i länder utanför gemenskapen, i syfte att öka vägsäkerheten och öka efterlevnaden av förordningen.
- (18) Transportföretagens ansvar bör omfatta åtminstone transportföretag som är juridiska eller fysiska personer, och det bör också innebära att åtgärder kan vidtas när det gäller fysiska personer som begår, eller medverkar till, överträdelser mot denna förordning.
- (19) Det är nödvändigt att förare som arbetar för flera transportföretag förser varje företag med lämplig information så att de kan uppfylla sina åtaganden enligt förordningen.
- (20) För att kunna främja social utveckling och förbättra vägsäkerheten måste varje medlemsstat även i fortsättningen ha rätt att vidta vissa lämpliga åtgärder.
- (21) Nationella undantag bör återspegla förändringar inom vägtransportsektorn och de bör begränsas till de områden som för närvarande inte är utsatta för konkurrens.
- (22) Medlemsstaterna bör fastställa regler för fordon som används för persontransporter i linjetrafik, om linjens längd inte överstiger 50 kilometer. Dessa regler bör ge tillräckligt skydd vad gäller tillåtna körtider och införda raster och viloperioder.
- (23) För att på ett effektivt sätt kunna kontrollera efterlevnaden av bestämmelserna bör samtliga nationella och internationella persontransporter i linjetrafik kontrolleras genom användning av standardfärdskrivare.
- (24) Medlemsstaterna bör fastställa påföljder vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och se till att de verkställs. Dessa påföljder måste vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Medlemsstaterna bör även ha möjligheten att beslagta ett fordon vid allvarliga överträdelser.
- (25) För att på ett otvetydigt och effektivt sätt kunna kontrollera att bestämmelserna efterlevs bör bestämmelserna om transportföretagens och förarnas ansvar vid överträdelser av denna förordning harmoniseras. Ansvaret kan innebära straff-, civil- och förvaltningsrättsliga påföljder beroende på vad som tillämpas i medlemsstaten.
- (26) Med hänsyn till subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, såsom de kommer till uttryck i artikel 5 i EG-fördraget, kan målet med att fastställa tydliga och gemensamma bestämmelser om körtider och viloperioder för förare inom vägtransportsektorn inte i tillräckligt stor utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan därför bättre uppnås på gemenskapsnivå, eftersom det krävs samordnade överstatliga åtgärder. Denna förordning är begränsad till de minimikrav som krävs för att nå detta mål och går inte utöver vad som är nödvändigt för ändamålet.
- (27) Enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽³⁾ bör de åtgärder som behövs för genomförandet av denna förordning antas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 3 i nämnda beslut.

⁽¹⁾ EGT L 370, 31.12.1985, s. 8.

⁽²⁾ EGT L 274, 9.10.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

(28) Av tydlighets- och rationaliseringsskäl bör förordning (EEG) nr 3820/1985 upphävas och ersättas med denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

I syfte att harmonisera konkurrensvillkoren mellan olika former av landtransporter, i synnerhet inom vägtransportsektorn, och förbättra arbetsförhållandena och vägsäkerheten fastställs i denna förordning bestämmelser om körtider, raster och viloperioder för förare som utför person- och godstransporter på väg.

Artikel 2

1. Denna förordning skall tillämpas på vägtransporter med fordon som används för

- a) godstransporter om fordonens högsta tillåtna vikt, inklusive släpvagn eller påhängsvagn, överstiger 3,5 ton, eller
- b) persontransporter om fordonen på grund av sin konstruktion och utrustning är lämpliga för transport av mer än nio personer, inklusive föraren, och avsedda för detta ändamål.

Förordningen skall tillämpas på fordon som är registrerade i gemenskapen för transporter som utförs

- a) helt och hållet inom gemenskapen, eller
- b) mellan gemenskapen och ett land utanför gemenskapen som inte är part till överenskommelsen om arbetsförhållanden för fordonsbesättningar vid internationella vägtransporter (AETR) eller genom ett sådant land.

2. AETR-överenskommelsen skall tillämpas om vägtransporten utförs

- a) med fordon som är registrerade i en medlemsstat eller ett land som är part till AETR, för hela transportsträckan då transporten går mellan gemenskapen och ett land som är part till överenskommelsen, eller genom ett sådant land, eller
- b) med fordon som är registrerade i ett land utanför gemenskapen som inte är part till AETR, för hela transportsträckan då transporten går inom gemenskapen.

Artikel 3

Utan att det hindrar tillämpningen av artikel 6.6 skall denna förordning inte tillämpas på transporter med

1. fordon som används för persontransporter i linjetrafik, om linjens längd inte överstiger 50 kilometer,
2. fordon vars högsta tillåtna hastighet inte överstiger 30 kilometer i timmen,
3. fordon som ägs eller hyrs, utan förare, av försvarsmakten, räddningstjänsten, brandförsvaret och styrkor som är ansvariga för upprätthållande av allmän ordning,
4. fordon som används i nödsituationer eller för räddningsarbete,
5. specialfordon som ägs eller hyrs, utan förare, av statliga myndigheter och som används för sjukvårdsändamål,
6. specialfordon som transporterar cirkus- och nöjesfältsutrustning,
7. specialfordon för bärgning som används inom en radie av 50 km från den ort fordonet är stationerat,
8. fordon som provas på väg i samband med tekniskt utvecklingsarbete, reparation eller underhåll och nya eller ombyggda fordon som ännu inte tagits i drift,
9. fordon med en högsta tillåtna vikt som inte överstiger 7 500 kg och som används för icke yrkesmässig transport av gods.

Artikel 4

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

1. *vägtransport*: all körning på väg med ett lastat eller olastat fordon som används för transport av personer eller gods.
2. *fordon*: motorfordon, dragfordon, släpvagn och påhängsvagn, enligt följande definitioner:
  - *motorfordon*: sådant motordrivet fordon som kör på väg med egen kraft, som inte permanent går på räls och som normalt används för transport av personer eller gods.

- *dragfordon*: sådant motordrivet fordon som kör på väg med egen kraft, som inte permanent går på räls och som är speciellt konstruerat för att dra, skjuta eller på annat sätt förflytta släpvagnar, påhängsvagnar, anordningar eller maskiner.
  - *släpvagn*: fordon konstruerat för att kopplas till motor- eller dragfordon.
  - *påhängsvagn*: släpvagn utan framaxel, kopplad på sådant sätt att en avsevärd del av dess egen vikt och lastens vikt bärs av motor- eller dragfordonet.
3. *förare*: person som kör fordonet, även under kort tid, eller som medföljer i ett fordon för att vid behov vara tillgänglig för körning.
  4. *rast*: tidsperiod under vilken föraren inte får utföra något annat arbete.
  5. *annat arbete*: annan verksamhet än rast, vila eller körning. Väntetid och sådan tid som inte ägnas åt körning men som tillbringas i ett fordon i rörelse, på färja eller tåg skall heller inte betraktas som annat arbete.
  6. *vila*: sammanhängande tidsperiod under vilken föraren fritt kan förfoga över sin tid.
  7. *dygnsvila*: tidsperiod under dygnet under vilken föraren fritt kan förfoga över sin tid och som består av normal dygnsvila eller reducerad dygnsvila.
    - *Normal dygnsvila*: sammanhängande viloperiod om minst 12 timmar.
    - *Reducerad dygnsvila*: sammanhängande viloperiod om minst 9 men mindre än 12 timmar.
  8. *veckovila*: tidsperiod under veckan under vilken föraren fritt kan förfoga över sin tid och som består av normal veckovila eller reducerad veckovila.
    - *Normal veckovila*: sammanhängande viloperiod om minst 45 timmar.
    - *Reducerad veckovila*: sammanhängande viloperiod om minst 24 men mindre än 45 timmar om den tas på annan ort än där fordonet normalt är stationerat eller på annan ort än förarens hemort.
  9. *flexibel arbetsvecka*: tidsperiod mellan två perioder av veckovila.
  10. *daglig körtid*: sammanlagd körtid mellan två på varandra följande perioder av dygnsvila eller mellan en period av dygnsvila och en period av veckovila.
  11. *körtid per vecka*: sammanlagd körtid under en arbetsvecka.
  12. *högsta tillåtna vikt*: högsta tillåtna vikt för ett körklart och fullt lastat fordon.
  13. *linjetrafik för persontransporter*: nationell och internationell trafik enligt definitionen i artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 684/92 ⁽¹⁾.
  14. *multibemanning*: bemanning av ett fordon där minst ytterligare en förare medföljer fordonet under hela körtiden mellan två på varandra följande perioder av dygnsvila eller mellan en period av dygnsvila och en period av veckovila.
  15. *transportföretag*: fysiska och juridiska personer med eller utan vinstdrivande syfte, föreningar eller grupper av personer som saknar ställning som juridisk person, med eller utan vinstdrivande syfte, samt offentliga organ som sorterar under offentliga myndigheter, vare sig dessa organ har en egen ställning som juridisk person eller är underställda en myndighet med sådan ställning och som sysslar med vägtransporter.

KAPITEL II

BESÄTTNING, KÖRTIDER, RASTER OCH VILOPERIODER

Artikel 5

1. Lägsta ålder för konduktörer skall vara 18 år.
2. Lägsta ålder för förarbiträden skall vara 18 år. Medlemsstaterna får emellertid sänka förarbiträdenas lägsta ålder till 16 år
  - a) vid godstransporter på väg som utförs inom en medlemsstat inom en radie av 50 km från den ort där fordonet är stationerat, inbegripet kommuner vilkas centrum är belägna inom denna radie,
  - b) om det sker av hänsyn till yrkesutbildning, och
  - c) om det står i överensstämmelse med nationella arbetsrättsliga regler.

⁽¹⁾ EGT L 74, 20.3.1992, s. 1, ändrad genom rådets förordning (EG) nr 11/98 (EGT L 4, 8.1.1998, s. 1).

Artikel 6

1. Den dagliga körtiden får inte överstiga nio timmar.

Den dagliga körtiden får emellertid högst två gånger under en flexibel arbetsvecka utsträckas till tio timmar.

2. En flexibel arbetsvecka får inte överstiga 144 timmar.
3. Körtiden under en vecka får inte överstiga 56 timmar.
4. Den sammanlagda körtiden under två på varandra följande flexibla arbetsveckor får inte överstiga 90 timmar.
5. Till daglig körtid och körtid per vecka skall räknas all körtid på gemenskapens territorium eller i ett land utanför gemenskapen.
6. Förare som kör fordon som omfattas av denna förordning och som mellan två perioder av dygnsvila eller mellan en period av dygnsvila och en period av veckovila även kör fordon som omfattas av undantagen i artikel 3 eller artiklarna 13 och 14 skall registrera den sammanlagda dagliga körtiden.

Artikel 7

1. Efter högst 3 timmars körning skall en rast på minst 30 minuter tas ut om föraren inte påbörjar en viloperiod.
2. Denna rast kan även tas ut efter högst 4,5 timmars körning om rasten utsträcks till minst 45 minuter om föraren inte påbörjar en viloperiod.

Artikel 8

1. Föraren måste ta ut dygns- och veckovila.
2. Föraren måste avsluta en ny dygnsvila senast 24 timmar efter den föregående dygns- eller veckovilan.

Om den dygnsvila som ingår i tjugofyratimmarsperioden är minst 9 men under 12 timmar skall dygnsvilan i fråga betraktas som reducerad dygnsvila.

3. Föraren får ha högst tre reducerade perioder av dygnsvila under en flexibel arbetsvecka.
4. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 2 måste förare av fordon med multibemanning avsluta en ny dygnsvila senast 30 timmar efter den föregående dygnsvilan.

5. Föraren skall påbörja en ny normal veckovila senast 13 på varandra följande tjugofyratimmarsperioder efter den föregående normala veckovilan.

6. Dygns- och veckovilan får tillbringas i ett fordon om detta är utrustat med ändamålsenliga sovutrymmen för varje förare och om fordonet står stilla.

Artikel 9

1. Utan hinder av artikel 8 får förare som medföljer ett fordon som transporteras med färja eller järnväg och som tar ut sin normala dygnsvila avbryta viloperioden högst en gång och ägna sig åt andra aktiviteter i totalt högst 1 timme.
2. Under den normala dygnsvila som avses i punkt 1 skall föraren ha tillgång till en sovbräns eller liggvagnsplats.

KAPITEL III

FÖRETAGETS ANSVAR

Artikel 10

1. Transportföretagets betalning till förare som är anställda eller som står till företagets förfogande får, även om det gäller bonus eller lönetillägg, inte beräknas på grundval av tillryggalagda sträckor och/eller transporterad godsmängd, om betalningen är av sådan art att den utgör fara för trafiksäkerheten.
2. Transportföretaget skall organisera det arbete som avses i punkt 1 ovan på sådant sätt att föraren kan följa föreskrifterna i kapitel II i denna förordning och i rådets förordning (EEG) nr 3821/85. Transportföretaget skall informera föraren på lämpligt sätt och regelbundet kontrollera att föreskrifterna i kapitel II i denna förordning och i förordning (EEG) nr 3821/85 följs.
3. Om en förare bryter mot föreskrifterna i kapitel II på hela eller delar av en medlemsstats territorium skall detta betraktas som en överträdelse. Det skall även betraktas som en överträdelse om föraren kör på en medlemsstats territorium efter att ha brutit mot dessa föreskrifter sedan den senaste veckovilan, även om föraren inte befann sig på den medlemsstatens territorium när överträdelsen begicks.
4. Transportföretag som är etablerade i en medlemsstat skall vara ansvariga för sådana överträdelser som avses i punkt 3 som föraren begår och som gagnar företaget även om föraren inte befann sig på medlemsstatens territorium när överträdelsen begicks.

5. Ansvarsskyldigheten i punkt 4 gäller inte om transportföretaget kan visa att

- a) överträdelsen berodde på att föraren inte hade följt instruktionerna från transportföretaget, eller
- b) det inte kände till, och heller inte rimligtvis skulle ha kunnat känna till, att föraren var anställd av eller stod till förfogande för flera arbetsgivare och således hade fått flera uppsättningar instruktioner, som skulle kunna leda till överträdelser mot föreskrifterna i kapitel II.

6. En förare som är anställd av eller står till förfogande för mer än ett transportföretag skall lämna tillräcklig information till vart och ett av företagen så att de kan följa föreskrifterna i kapitel II.

KAPITEL IV

UNDANTAG

Artikel 11

En medlemsstat får tillämpa högre minimigränser för raster och viloperioder och lägre maximigränser för körtid än de som anges i artiklarna 6–9 när det gäller vägtransporter som utförs helt på dess territorium med fordon registrerade i den medlemsstaten.

Artikel 12

Om det är förenligt med trafiksäkerheten och om det behövs för att nå fram till en lämplig plats att stanna på får föraren avvika från föreskrifterna i artiklarna 6–9 i den utsträckning som krävs för att tillgodose personers, fordonets och lastens säkerhet. Föraren skall på färdskrivarbladet eller i sin tjänstgöringslista redovisa på vilket sätt och varför han eller hon har gjort avsteg från bestämmelserna.

Artikel 13

1. Om det är förenligt med de mål som fastställs i artikel 1 får varje medlemsstat inom sitt eget territorium, eller efter överenskommelse med en annan medlemsstat inom dess territorium, medge undantag från föreskrifterna i artiklarna 5–9 för transporter som utförs med följande fordon:

- a) Fordon som ägs eller hyrs, utan förare, av statliga myndigheter för att utföra vägtransporter som inte konkurrerar med privata transportföretag.

b) Fordon som används av jordbruks-, trädgårds-, skogs-, uppfostrings- eller fiskeriföretag för godstransporter inom en radie av 50 km från företagens etableringsort.

c) Fordon med en högsta tillåtna vikt som inte överskrider 7 500 kg och som inom en radie av 50 km från företagens etableringsort används för transport av material eller utrustning som föraren använder i sitt arbete, förutsatt att körningen av fordonet inte utgör förarens huvudsakliga uppgift.

d) Fordon som uteslutande används på öar med en areal av högst 2 300 km², som inte är förenade med landet i övrigt med broar, vadställen eller tunnlar öppna för motorfordon.

e) Fordon som inom en radie av 50 km från företagens etableringsort används för godstransporter och som drivs med hjälp av naturgas, flytande gas eller el, och vars högsta tillåtna vikt, inklusive släp eller påhängsvagn, inte överstiger 7 500 kg.

f) Fordon som används för övningskörning vid körkortsutbildning, förutsatt att fordonet inte används för yrkesmässig transport av gods eller passagerare.

g) Fordon som används i samband med avloppsunderhåll, översvämningsinsatser, vattenförsörjning, underhåll och kontroll av allmänna vägar samt avfallshantering.

2. Medlemsstaterna skall informera kommissionen om undantag som har medgivits enligt punkt 1, och kommissionen skall informera de övriga medlemsstaterna om detta.

Artikel 14

Efter tillstånd från kommissionen får medlemsstaterna medge undantag från tillämpningen av artiklarna 6–9 i denna förordning när det gäller transporter som genomförs under extraordinära omständigheter, förutsatt att inte sådana undantag strider mot de mål som anges i artikel 1.

I brådskande fall får medlemsstaterna medge tillfälligt undantag i högst 30 dagar, vilket omgående skall meddelas kommissionen.

Kommissionen skall underrätta de övriga medlemsstaterna om undantag som medgivits enligt denna artikel.

Artikel 15

Medlemsstaterna skall säkerställa att förarna till de fordon som anges i artikel 3.1 omfattas av nationella regler som ger tillräckligt skydd vad gäller tillåtna körtider och införda raster och viloperioder.

KAPITEL V

KONTROLLFÖRFARANDE OCH PÅFÖLJDER*Artikel 16*

1. Om fordonet inte är utrustat med färdskrivare i enlighet med förordning (EEG) nr 3821/85 skall föreskrifterna i punkt 2 och 3 i denna artikel gälla till och med den 31 december 2006 för fordon

- a) i nationell linjetrafik för persontransporter, och
- b) i internationell linjetrafik för persontransporter på sådana linjer som inte överstiger 100 km och vars slutstationer är belägna inom 50 km fågelvägen från en gräns mellan två medlemsstater.

2. Transportföretaget skall upprätta en tidtabell och en tjänstgöringslista för varje enskild förare med namn, tjänstgöringsort och i förväg fastställd tidsplan för olika körpass, andra arbetsuppgifter samt raster och tillgänglighet.

Förare i sådan trafik som avses i punkt 1 skall medföra ett utdrag ur tjänstgöringslistan och ett exemplar av tidtabellen.

3. Tjänstgöringslistan skall

- a) innehålla samtliga uppgifter i punkt 2 för en period som minst omfattar de närmast 28 föregående dagarna,
- b) skall vara undertecknad av företagets chef eller dennes företrädare, och
- c) bevaras av transportföretaget i ett år efter utgången av den period som den omfattar. Företaget skall, om en förare begär det, lämna ett utdrag ur hans eller hennes tjänstgöringslista. Företaget skall, om en bemyndigad inspektör begär det, kunna tillhandahålla tjänstgöringslistan.

Artikel 17

För att göra det möjligt för kommissionen att vartannat år utarbeta en rapport om tillämpningen av denna förordning och förordning (EEG) nr 3821/85 och om utvecklingen inom de aktuella verksamhetsområdena skall medlemsstaterna tillstå kommissionen nödvändig information på den standardiserade blankett som anges i kommissionens beslut 93/173/EEG⁽¹⁾.

Denna information skall vara kommissionen tillhanda senast den 30 september efter utgången av den tvåårsperiod som rapporten omfattar.

⁽¹⁾ EGT L 72, 25.3.1993, s. 33.

Kommissionen skall lägga fram rapporten för rådet och Europaparlamentet senast 13 månader efter utgången av den tvåårsperiod som rapporten omfattar.

Artikel 18

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa denna förordning.

Artikel 19

Medlemsstaterna skall fastställa påföljder vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och se till att de verkställs. Dessa påföljder skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. De kan vara straff-, civil- eller förvaltningsrättsliga.

I påföljderna skall även ingå möjligheten att beslagta fordon vid allvarliga överträdelse.

Artikel 20

1. Medlemsstaterna skall bistå varandra vid denna förordnings tillämpning och vid kontroll av att den följs.

De skall informera den medlemsstat i vilken det berörda transportföretaget är etablerat om överträdelse av föreskrifterna i kapitel II som begåtts inom eller utanför den medlemsstatens territorium, vilket även innebär överträdelse som har begåtts före den senaste perioden av veckovila.

Informationen skall delges inom en rimlig tidsperiod och den skall omfatta information om vilka påföljder överträdelsen medfört.

2. Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall regelbundet sända varandra all tillgänglig information om

- a) överträdelse av föreskrifterna i kapitel II som begåtts av personer utan hemvist i den ifrågavarande medlemsstaten och de påföljder som dessa överträdelse medfört,
- b) påföljder utdömda av en medlemsstat mot personer med hemvist i den staten för sådana överträdelse som begåtts i andra medlemsstater.

Artikel 21

Gemenskapen skall inleda de förhandlingar med tredje land som kan visa sig nödvändiga för denna förordnings tillämpning.

*Artikel 22***Kommittéförfarande**

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättas genom artikel 18.1 i rådets förordning (EEG) nr 3821/85. Kommittén skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. När hänvisning sker till denna punkt skall det rådgivande förfarandet i artikel 3 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artiklarna 7 och 8 i det beslutet skall iakttas.

Artikel 23

Genomförandeåtgärder

1. Medlemsstaterna kan vända sig till kommissionen med frågor angående genomförandet av denna förordning. Beslut skall fattas med tillämpning av det rådgivande förfarande som avses i artikel 22.2.

2. Kommissionen skall, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ

- a) granska ärenden där tillämpning och kontroll av efterlevnaden av bestämmelserna i förordningen skiljer sig åt,
- b) förtydliga bestämmelserna i förordningen och se till att de tillämpas på samma sätt,
- c) i särskilda ärenden som rör körtider, raster och viloperioder fatta beslut med tillämpning av det rådgivande förfarande

som avses i artikel 22.2. Kommissionen skall meddela sitt beslut till Europaparlamentet, rådet och medlemsstaterna.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 226 i fördraget får varje medlemsstat, inom en månad, begära att kommissionens beslut hänskjuts till rådet. Rådet får, inom två månader, under särskilda omständigheter och med kvalificerad majoritet ändra kommissionens beslut.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 24

Förordning (EEG) nr 3820/85 upphävs härmed.

Artikel 25

Denna förordning skall träda i kraft den tjugonde dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Förordningen skall vara tillämplig från och med januari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

BILAGA

JÄMFÖRANDE TABELL

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet

Rådets förordning (EEG) nr 3820/85	Förslag
<i>Artikel 1</i>	<i>Artikel 4</i>
I denna förordning används följande beteckningar med de betydelse som här anges:	I denna förordning används följande beteckningar med de betydelse som här anges:
1. <i>vägtransport</i> : all körning på en för allmän samfärdsel upplåten väg med ett lastat eller olastat fordon som används för transport av personer eller gods.	1. <i>vägtransport</i> : all körning på väg [...] med ett lastat eller olastat fordon som används för transport av personer eller gods.
2. <i>fordon</i> : motorfordon, dragfordon, släpvagnar och påhängsvagnar, enligt definitionerna:	2. <i>fordon</i> : motorfordon, dragfordon, släpvagnar och påhängsvagnar, enligt följande definitioner:
a) <i>motorfordon</i> : sådant motordrivet fordon som kör på väg med egen kraft, som inte går på räls och som normalt används för transport av personer eller gods	a) <i>motorfordon</i> : sådant motordrivet fordon som kör på väg med egen kraft, som inte permanent går på räls och som normalt används för transport av personer eller gods
b) <i>dragfordon</i> : sådant motordrivet fordon som kör på väg med egen kraft, som inte går på räls och som är speciellt konstruerat för att dra, skjuta eller på annat sätt förflytta släpvagnar, påhängsvagnar, verktyg eller maskiner,	b) <i>dragfordon</i> : sådant motordrivet fordon som kör på väg med egen kraft, som inte permanent går på räls och som är speciellt konstruerat för att dra, skjuta eller på annat sätt förflytta släpvagnar, påhängsvagnar, anordningar eller maskiner,
c) <i>släpvagn</i> : fordon konstruerat för att kopplas till motor- eller dragfordon,	c) <i>släpvagn</i> : fordon konstruerat för att kopplas till motor- eller dragfordon,
d) <i>påhängsvagn</i> : släpvagn utan framaxel, kopplad på sådant sätt att en avsevärd del av dess egen vikt och lastens vikt bärs av motor- eller dragfordonet.	d) <i>påhängsvagn</i> : släpvagn utan framaxel, kopplad på sådant sätt att en avsevärd del av dess egen vikt och lastens vikt bärs av motor- eller dragfordonet.
3. <i>förare</i> : person som kör fordonet, även under kort tid, eller som medföljer i fordonet för att vid behov kunna köra det.	3. <i>förare</i> : person som kör fordonet, även under kort tid, eller som medföljer i ett fordon för att vid behov vara tillgänglig för körning.
4. <i>Vecka</i> : perioden mellan klockan 00.00 på måndag och 24.00 på söndag.	Utgår
Ny	4. <i>rast</i> : tidsperiod under vilken föraren inte får utföra något annat arbete.
Ny	5. <i>annat arbete</i> : annan verksamhet än rast, vila eller körning. Väntetid och sådan tid som inte ägnas åt körning men som tillbringas i ett fordon i rörelse, på färja eller tåg skall heller inte betraktas som annat arbete.
4. <i>vila</i> : oavbruten tidsperiod om minst en timme, under vilken föraren fritt får förfoga över sin tid.	6. <i>vila</i> : sammanhängande tidsperiod [...] under vilken föraren fritt kan förfoga över sin tid.

Rådets förordning (EEG) nr 3820/85	Förslag
Ny	<p>7. <i>dygnsvila</i>: tidsperiod under dygnet under vilken föraren fritt kan förfoga över sin tid och som består av normal dygnsvila eller reducerad dygnsvila.</p> <p><i>normal dygnsvila</i>: sammanhängande viloperiod om minst 12 timmar.</p> <p><i>reducerad dygnsvila</i>: sammanhängande viloperiod om minst 9 men mindre än 12 timmar.</p>
Ny	<p>8. <i>veckovila</i>: tidsperiod under veckan under vilken föraren fritt kan förfoga över sin tid och som består av normal veckovila eller reducerad veckovila.</p> <p><i>normal veckovila</i>: sammanhängande viloperiod om minst 45 timmar.</p> <p><i>reducerad veckovila</i>: sammanhängande viloperiod om minst 24 men mindre än 45 timmar om den tas på annan ort än där fordonet normalt är stationerat eller på annan ort än förarens hemort.</p>
Ny	<p>9. <i>flexibel arbetsvecka</i>: tidsperiod mellan två perioder av veckovila.</p>
Ny	<p>10. <i>daglig körtid</i>: sammanlagd körtid mellan två på varandra följande perioder av dygnsvila eller mellan en period av dygnsvila och en period av veckovila.</p>
Ny	<p>11. <i>körtid per vecka</i>: sammanlagd körtid under en arbetsvecka.</p>
6. <i>högsta tillåtna vikt</i> : den högsta tillåtna vikten för ett körklart och fullt lastat fordon.	12. <i>högsta tillåtna vikt</i> : högsta tillåtna vikt för ett körklart och fullt lastat fordon.
7. <i>linjetrafik för persontransporter</i> : nationell och internationell trafik enligt definition i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 117/66 av den 28 juli 1966 om införande av gemensamma regler för internationella persontransporter med buss.	13. <i>linjetrafik för persontransporter</i> : nationell och internationell trafik enligt definition i artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 684/92.
Ny	14. <i>multibemannning</i> : bemanning av ett fordon där minst ytterligare en förare medföljer fordonet under hela körtiden mellan två på varandra följande perioder av dygnsvila eller mellan en period av dygnsvila och en period av veckovila.
Ny	15. <i>transportföretag</i> : fysiska och juridiska personer med eller utan vinstdrivande syfte, föreningar eller grupper av personer som saknar ställning som juridisk person, med eller utan vinstdrivande syfte, samt offentliga organ som sorterar under offentliga myndigheter, vare sig dessa organ har en egen ställning som juridisk person eller är underställda en myndighet med sådan ställning och som sysslar med vägtransporter.

Rådets förordning (EEG) nr 3820/85	Förslag
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 2</i></p> <p>Ny (upprepning av skäl 1)</p> <p>1. Denna förordning tillämpas på sådana vägtransporter enligt artikel 1.1 som utförs inom gemenskapen.</p> <p>2. I stället för denna förordning skall Europeiska överenskommelsen om arbetsförhållanden för fordonsbesättningar vid internationella vägtransporter (AETR) tillämpas på internationella vägtransporter i följande fall:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Till eller från eller i transit genom tredjeländer, som är parter i överenskommelsen, för hela färden då transporten utförs av fordon registrerade i en medlemsstat eller i ett sådant tredjeland. — Till eller från ett tredjeland, som inte är part i överenskommelsen, vid färd inom gemenskapen då transporten utförs av fordon registrerade i ett sådant tredjeland. <p style="text-align: center;"><i>Artikel 3</i></p> <p>Gemenskapen skall ta upp de förhandlingar med tredjeländer som kan visa sig nödvändiga för denna förordnings tillämpning.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 1 och 2</i></p> <p>I syfte att harmonisera konkurrensvillkoren mellan olika former av landtransporter, i synnerhet inom vägtransportsektorn, och förbättra arbetsförhållanden och vägsäkerheten fastställs i denna förordning bestämmelser om körtider, raster och viloperioder för förare som utför person- och godstransporter på väg.</p> <p>1. Denna förordning tillämpas på vägtransporter med fordon som används för</p> <ul style="list-style-type: none"> a) godstransporter om fordonens högsta tillåtna vikt, inklusive släpvagn eller påhängsvagn, överstiger 3,5 ton, eller b) persontransporter om fordonen på grund av sin konstruktion och utrustning är lämpliga för transport av mer än nio personer, inklusive föraren, och avsedda för detta ändamål. <p>Förordningen skall tillämpas på fordon som är registrerade i gemenskapen för transporter som utförs</p> <ul style="list-style-type: none"> a) helt och hållet inom gemenskapen, eller b) mellan gemenskapen och ett land utanför gemenskapen som inte är part till överenskommelsen om arbetsförhållanden för fordonsbesättningar vid internationella vägtransporter (AETR) eller genom ett sådant land. <p>2. AETR-överenskommelsen skall tillämpas om vägtransporten utförs</p> <ul style="list-style-type: none"> a) med fordon som är registrerade i en medlemsstat eller ett land som är part till AETR, för hela transportsträckan då transporten går mellan gemenskapen och ett land som är part till överenskommelsen, eller genom ett sådant land, eller b) med fordon som är registrerade i ett land utanför gemenskapen som inte är part till AETR, för hela transportsträckan då transporten går inom gemenskapen. <p style="text-align: center;"><i>Artikel 21</i></p> <p>Gemenskapen skall inleda de förhandlingar med tredje land som kan visa sig nödvändiga för denna förordnings tillämpning.</p>

Rådets förordning (EEG) nr 3820/85	Förslag
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 4</i></p> <p>Denna förordning skall inte tillämpas på transporter med</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. fordon som används för godstransporter, om fordonsens högsta tillåtna vikt, inklusive släpvagn eller påhängsvagn, inte överstiger 3,5 ton, 2. fordon som används för persontransporter, om fordonen på grund av sin konstruktion och utrustning är lämpliga för transport av högst nio personer, inklusive föraren, och avsedda för detta ändamål, 3. fordon som används för persontransporter i linjetrafik, om linjens längd inte överstiger 50 kilometer, 4. fordon vars högsta tillåtna hastighet inte överstiger 30 kilometer i timmen, 5. fordon som används av eller står under kontroll av väpnade styrkor, civilförsvaret, brandförsvaret och styrkor som är ansvariga för upprätthållande av allmän ordning, 6. fordon som används i samband med avloppsunderhåll, översvämningsskydd, vatten-, gas- och elförsörjning, underhåll och kontroll av allmänna vägar, avfallshantering, teleservice, posttransporter, radio- och televisionssändning samt pejling av sändare eller mottagare av radio- eller televisionssignaler, 7. fordon som används i nödsituationer eller räddningsarbete, 8. specialfordon som används för sjukvårdsändamål, 9. fordon som transporterar cirkus- och nöjesfältutrustning, 10. specialfordon för bärgning, 11. fordon som provas på väg i samband med tekniskt utvecklingsarbete, reparation eller underhåll och nya eller ombyggda fordon som ännu inte tagits i drift, 12. fordon som används för icke yrkesmässig transport av gods för personligt bruk, 13. fordon som används för transport av mjölk från lantgårdar och för återtransport av mjölkkärl eller mjölkprodukter för utfodring av djur. 	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 3</i></p> <p>Utan att det hindrar tillämpningen av artikel 6.6 skall denna förordning inte tillämpas på transporter med</p> <p>Utgår (flyttad till kapitlet om räckvidd)</p> <p>Utgår (flyttad till kapitlet om räckvidd)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. fordon som används för persontransporter i linjetrafik, om linjens längd inte överstiger 50 kilometer, 2. fordon vars högsta tillåtna hastighet inte överstiger 30 kilometer i timmen, 3. fordon som ägs eller hyrs, utan förare, av försvarsmakten, räddningstjänsten, brandförsvaret och styrkor som är ansvariga för upprätthållande av allmän ordning, <p>Utgår (flyttad till kapitlet om nationella undantag)</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. fordon som används i nödsituationer eller för räddningsarbete, 5. specialfordon som ägs eller hyrs, utan förare, av statliga myndigheter och som används för sjukvårdsändamål, 6. specialfordon som transporterar cirkus- och nöjesfältutrustning, 7. specialfordon för bärgning som används inom en radie av 50 km från den ort fordonet är stationerat, 8. fordon som provas på väg i samband med tekniskt utvecklingsarbete, reparation eller underhåll och nya eller ombyggda fordon som ännu inte tagits i drift, 9. fordon med en högsta tillåtna vikt som inte överstiger 7 500 kg och som används för icke yrkesmässig transport av gods [. .], <p>Utgår</p>

Rådets förordning (EEG) nr 3820/85	Förslag
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 5</i></p> <p>1. Lägsta ålder för förare skall vid godstransporter vara</p> <p>a) För fordon som – i förekommande fall inklusive släpvagnar eller påhängsvagnar – har en högsta tillåtna vikt av högst 7,5 ton, 18 år,</p> <p>b) För övriga fordon</p> <p>— 21 år, eller</p> <p>— 18 år, om föraren har ett sådant bevis på sin yrkeskompetens, som är godkänt av en medlemsstat och som bestyrker fullgjord utbildning till förare av fordon för godstransporter på väg, i enlighet med gemenskapsreglerna om en lägsta utbildningsnivå för förare vid vägtransporter.</p> <p>2. Förare som anlitas för persontransporter skall ha fyllt 21 år.</p> <p>Förare vid sådana persontransporter där körningen sträcker sig utanför en radie av 50 km från den ort där fordonet normalt är stationerat, skall även uppfylla ett av följande villkor:</p> <p>a) Att i minst ett år ha arbetat med godstransporter som förare av fordon med en högsta tillåtna vikt överstigande 3,5 ton.</p> <p>b) Att i minst ett år ha arbetat som förare av fordon i persontrafik inom en radie av 50 km från den ort där fordonet normalt är stationerat eller som förare i andra typer av persontransporter, vilka inte regleras av denna förordning, förutsatt att en behörig myndighet bedömer att föraren genom detta arbete har fått tillräcklig erfarenhet.</p> <p>c) Att inneha ett i en medlemsstat godkänt bevis på yrkeskompetens som styrker fullgjord utbildning för förare av fordon avsedda för persontransporter på väg, i enlighet med gemenskapsreglerna om lägsta utbildningsnivå för förare vid vägtransporter.</p> <p>3. Lägsta ålder för förarbiträden och konduktörer skall vara 18 år.</p> <p>4. Förare vid persontransporter behöver inte uppfylla villkoren i punkt 2 andra stycket a–c, om de har utövat detta arbete i minst ett år före den 1 oktober 1970.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 5</i></p> <p>Utgår</p> <p>Utgår</p> <p>1. Lägsta ålder för [...] konduktörer skall vara 18 år.</p> <p>Utgår</p>

Rådets förordning (EEG) nr 3820/85	Förslag
<p>5. Medlemsstaterna får, om det sker av hänsyn till yrkesutbildning och om det står i överensstämmelse med nationella arbetsrättsliga regler, sänka förarbiträdenas lägsta ålder till 16 år vid inrikestransporter utförda inom en radie av 50 km från den ort där fordonet är stationerat, inklusive kommuner vilkas centrum är belägna inom denna radie.</p>	<p>2. Lägsta ålder för förarbiträden skall vara 18 år. Medlemsstaterna får emellertid sänka förarbiträdenas lägsta ålder till 16 år</p> <p>a) vid godstransporter på väg som utförs inom en medlemsstat inom en radie av 50 km från den ort där fordonet är stationerat, inbegripet kommuner vilkas centrum är belägna inom denna radie,</p> <p>b) om det sker av hänsyn till yrkesutbildning, och</p> <p>c) om det står i överensstämmelse med nationella arbetsrättsliga regler.</p>
<p style="text-align: center;">Artikel 6</p>	<p style="text-align: center;">Artikel 6</p>
<p>1. Körtiden mellan två perioder av dygnsvila eller mellan en period av dygnsvila och en av veckovila, härafter kallad "daglig körtid", får inte överstiga nio timmar. Körtiden får två gånger varje vecka utsträckas till tio timmar.</p>	<p>1. Den dagliga körtiden får inte överstiga nio timmar.</p>
<p>Efter högst sex perioder av daglig körtid skall en förare ta veckovila enligt artikel 8.3.</p>	<p>Den dagliga körtiden får emellertid högst två gånger under en flexibel arbetsvecka utsträckas till tio timmar.</p> <p>Utgår</p>
<p>Veckovilan får skjutas upp till slutet av sjätte dagen, om den sammanlagda körtiden under de sex dagarna inte överstiger det maximum som motsvarar sex perioder av daglig körtid.</p>	<p>2. En flexibel arbetsvecka får inte överstiga 144 timmar.</p> <p>3. Körtiden under en vecka får inte överstiga 56 timmar.</p>
<p>Vid andra internationella persontransporter än linjetrafik, skall räkneorden "sex" och "sjätte" i andra och tredje styckena bytas ut mot "tolv" respektive "tolfte".</p>	<p>Utgår</p>
<p>Medlemsstaterna får även tillämpa föregående stycke på andra persontransporter inom det egna landet än linjetrafik.</p> <p>2. Den sammanlagda körtiden under en fjortondagars-period får inte överstiga 90 timmar.</p>	<p>Utgår</p> <p>4. Den sammanlagda körtiden under två på varandra följande veckor får inte överstiga 90 timmar.</p>

Rådets förordning (EEG) nr 3820/85	Förslag
Ny	5. Till daglig körtid och körtid per vecka skall räknas all körtid på gemenskapens territorium eller i ett land utanför gemenskapen.
Ny	6. Förare som kör fordon som omfattas av denna förordning och som mellan två perioder av dygnsvila eller mellan en period av dygnsvila och en period av veckovila även kör fordon som omfattas av undantagen i artikel 3 eller artiklarna 13 och 14 skall registrera den sammanlagda dagliga körtiden.
<i>Artikel 7</i>	<i>Artikel 7</i>
Ny	1. Efter högst 3 timmars körning skall en rast på minst 30 minuter tas ut om föraren inte påbörjar en viloperiod.
1. Efter 4 och en halv timmars körning skall föraren ta en minst 45 minuter lång rast, om han inte påbörjar en viloperiod.	2. Denna rast kan även tas ut efter högst 4,5 timmars körning om rasten utsträcks till minst 45 minuter om föraren inte påbörjar en viloperiod.
2. Denna rast får bytas ut mot raster om minst 15 minuter vardera, fördelade under körtiden eller omedelbart efter denna, på sådant sätt att bestämmelserna i punkt 1 iakttas.	Utgår
3. Med avvikelse från punkt 1 får medlemsstaterna vid inrikes persontransporter i linjetrafik fastställa kortast tillåtna rast till 30 minuter efter högst fyra timmars körtid. Sådana undantag får endast göras i de fall då längre raster än 30 minuter skulle störa trafikflödet i tätort och då det inte är möjligt för förarna att ta en femtonminutersrast under 4 timmars körning med efterföljande trettiominutersrast.	Utgår
4. Under dessa raster får föraren inte utföra annat arbete. Väntetid och sådan tid som inte ägnas åt körning men som tillbringas i ett fordon i rörelse, på färja eller tåg, utgör inte "annat arbete" enligt denna artikel.	Utgår
5. Rasterna enligt denna artikel får inte betraktas som dygnsvila.	Utgår

Rådets förordning (EEG) nr 3820/85	Förslag
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 8</i></p> <p>1. Under varje tjugofyratimmarsperiod skall föraren ha en dygnsvila om minst elva timmar i följd, vilken viloperiod högst tre gånger i veckan får minskas till minst nio timmar i följd, under förutsättning att föraren kompenseras med motsvarande vilotid före följande veckas slut.</p> <p>De dagar då dygnsvilan inte minskas i enlighet med första stycket får vilan tas ut i två eller tre separata perioder under tjugofyratimmarsperioden, varav den ena viloperioden skall omfatta minst åtta timmar i följd. Om så sker, skall dygnsvilan förlängas till minst tolv timmar.</p> <p>2. Om ett fordon har minst två förare, skall var och en av dem ha en viloperiod om minst åtta timmar i följd under varje trettio-timmarsperiod.</p> <p>3. Varje vecka skall en av de i punkterna 1 och 2 nämnda viloperioderna utsträckas till en veckovila om sammanlagt 45 timmar i följd. Denna viloperiod får avkortas till minst 36 timmar i följd, om den tas på den ort där fordonet normalt är stationerat eller på förarens hemort, eller till minst 24 timmar i följd, om den tas på annan ort. Varje minskning skall kompenseras av en motsvarande viloperiod uttagen i ett sammanhang före slutet av den tredje vecka som infaller efter veckan i fråga.</p> <p>4. En veckovila, som börjar i en vecka och fortsätter in i följande vecka, får hänföras till endera av dessa veckor.</p> <p>5. Vid persontransporter enligt artikel 6.1 fjärde eller femte stycket får veckovilan uppskjutas till den vecka som följer efter veckan till vilken vilan hänför sig och läggs samman med denna andra veckas veckovila.</p> <p>6. En vilotid, som utgör kompensation för minskad dygnsvila och/eller veckovila, skall tas ut i anslutning till en annan viloperiod om minst åtta timmar och skall på förarens begäran få tas ut på den ort där fordonet normalt är stationerat eller på förarens hemort.</p> <p>7. Dygnsvilan får tillbringas i ett fordon, om detta är utrustat med sovbrits och står stilla.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 8</i></p> <p>1. Föraren måste ta ut dygns- och veckovila.</p> <p>2. Föraren måste avsluta en ny dygnsvila senast 24 timmar efter den föregående dygns- eller veckovilan.</p> <p>Om den dygnsvila som ingår i tjugofyratimmarsperioden är minst 9 men under 12 timmar skall dygnsvilan i fråga betraktas som reducerad dygnsvila.</p> <p>3. Föraren får ha högst tre reducerade perioder av dygnsvila under en flexibel arbetsvecka.</p> <p>4. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 2 måste förare av fordon med multi-bemannning avsluta en ny dygnsvila senast 30 timmar efter den föregående dygnsvilan.</p> <p>5. Föraren skall påbörja en ny normal veckovila senast 13 på varandra följande tjugofyratimmarsperioder efter den föregående normala veckovilan.</p> <p>Utgår</p> <p>Utgår</p> <p>Utgår</p> <p>6. Dygns- och veckovilan får tillbringas i ett fordon om detta är utrustat med ändamålsenliga sovutrymmen för varje förare och om fordonet står stilla.</p>

Rådets förordning (EEG) nr 3820/85	Förslag
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 9</i></p> <p>Utan hinder av bestämmelserna i artikel 8.1 får dygnsvilan, då förare i gods- eller persontransporter medföljer ett fordon som transporteras med färja eller järnväg, avbrytas högst en gång, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:</p> <p>— Den på fast mark tillbringade delen av dygnsvilan måste kunna tas ut före eller efter den ombord på färjan eller tåget utnyttjade delen av vilan.</p> <p>— Tiden mellan de båda delarna av dygnsvilan skall vara så kort som möjligt och får under inga omständigheter överstiga en timme före ombordkörning eller efter avkörning, varvid tullformaliteter skall inräknas i ombord- och avkörning.</p> <p>— Under dygnsvilans bägge delar skall föraren ha tillgång till en sovbits eller en liggvagnsplats.</p> <p>— En på detta sätt avbruten dygnsvila skall förlängas med två timmar.</p> <p style="text-align: center;">Förbud mot vissa typer av betalning</p> <p style="text-align: center;"><i>Artikel 10</i></p> <p>Betalning till förare som är löntagare får, även om det gäller bonus eller lönetillägg, inte beräknas på grundval av tillryggalagda sträckor och/eller transporterad godsmängd, om inte betalningen är av sådan art att den inte utgör någon fara för trafiksäkerheten.</p> <p>Ny</p> <p>Införd i f.d. artikel 15</p> <p>Ny</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 9</i></p> <p>1. Utan hinder av artikel 8 får förare som medföljer ett fordon som transporteras med färja eller järnväg och som tar ut sin normala dygnsvila avbryta viloperioden högst en gång och ägna sig åt andra aktiviteter i totalt högst 1 timme.</p> <p>Utgår</p> <p>Utgår</p> <p>Utgår</p> <p>2. Under den normala dygnsvila som avses i punkt 1 skall föraren ha tillgång till en sovbits eller liggvagnsplats.</p>
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 10</i></p> <p>Betalning till förare som är löntagare får, även om det gäller bonus eller lönetillägg, inte beräknas på grundval av tillryggalagda sträckor och/eller transporterad godsmängd, om inte betalningen är av sådan art att den inte utgör någon fara för trafiksäkerheten.</p> <p>Ny</p> <p>Införd i f.d. artikel 15</p> <p>Ny</p>	<p style="text-align: center;">Företagets ansvar</p> <p style="text-align: center;"><i>Artikel 10</i></p> <p>1. Transportföretagets betalning till förare som är anställda eller som står till företagets förfogande får, även om det gäller bonus eller lönetillägg, inte beräknas på grundval av tillryggalagda sträckor och/eller transporterad godsmängd, om betalningen är av sådan art att den utgör fara för trafiksäkerheten.</p> <p>2. Transportföretaget skall organisera det arbete som avses i punkt 1 ovan på sådant sätt att föraren kan följa föreskrifterna i kapitel II i denna förordning och i rådets förordning (EEG) nr 3821/85. Transportföretaget skall informera föraren på lämpligt sätt och regelbundet kontrollera att föreskrifterna i kapitel II i denna förordning och i förordning (EEG) nr 3821/85 följs.</p> <p>3. Om en förare bryter mot föreskrifterna i kapitel II på hela eller delar av en medlemsstats territorium skall detta betraktas som en överträdelse. Det skall även betraktas som en överträdelse om föraren kör på en medlemsstats territorium efter att ha brutit mot dessa föreskrifter sedan den senaste veckovilan, även om föraren inte befann sig på den medlemsstatens territorium när överträdelsen begicks.</p>

Rådets förordning (EEG) nr 3820/85	Förslag
Ny	4. Transportföretag som är etablerade i en medlemsstat är ansvariga för sådana överträdelser som avses i punkt 3 som föraren begår och som gagnar företaget även om föraren inte befann sig på medlemsstatens territorium när överträdelsen begicks.
Ny	5. Ansvarsskyldigheten i punkt 4 gäller inte om transportföretaget kan visa att a) överträdelsen berodde på att föraren inte hade följt instruktionerna från transportföretaget, eller b) det inte kände till, och heller inte rimligtvis skulle kunna känna till, att föraren var anställd av eller stod till förfogande för flera arbetsgivare och således hade fått flera uppsättningar instruktioner, som skulle kunna leda till överträdelser mot föreskrifterna i kapitel II.
Ny	6. En förare som är anställd av eller står till förfogande för mer än ett transportföretag skall lämna tillräcklig information till vart och ett av företagen så att de kan följa föreskrifterna i kapitel II.
<i>Artikel 11</i>	<i>Artikel 11</i>
Varje medlemsstat får tillämpa högre minimi- och lägre maximigränser än som sägs i artiklarna 5–8. Även om så sker, skall likväl bestämmelserna i denna förordning gälla förare som utför internationella transporter med fordon registrerade i en annan medlemsstat.	En medlemsstat får tillämpa högre minimigränser för raster och viloperioder och lägre maximigränser för körtid än de som anges i artiklarna 6–9 när det gäller vägtransporter som utförs helt på dess territorium med fordon registrerade i den medlemsstaten.
<i>Artikel 12</i>	<i>Artikel 12</i>
Om det är förenligt med trafiksäkerheten och om det behövs för att nå fram till en lämplig plats att stanna på får föraren avvika från denna förordnings bestämmelser i den utsträckning som krävs för att tillgodose personers, fordonets och lastens säkerhet. Föraren skall på färdskrivarbladet eller i sin tjänstgöringslista redovisa på vilket sätt och varför han har gjort avsteg från bestämmelserna.	Om det är förenligt med trafiksäkerheten och om det behövs för att nå fram till en lämplig plats att stanna på får föraren avvika från föreskrifterna i artiklarna 6–9 i den utsträckning som krävs för att tillgodose personers, fordonets och lastens säkerhet. Föraren skall på färdskrivarbladet eller i sin tjänstgöringslista redovisa på vilket sätt och varför han eller hon har gjort avsteg från bestämmelserna.
<i>Artikel 13</i>	<i>Artikel 13</i>
1. Varje enskild medlemsstat får inom sitt eget territorium, eller efter överenskommelse med en annan medlemsstat inom dess territorium, medge undantag från alla bestämmelser i denna förordning om transporter som utförs med fordon av en eller flera av följande kategorier:	1. Om det är förenligt med de mål som fastställs i artikel 1 får varje medlemsstat inom sitt eget territorium, eller efter överenskommelse med en annan medlemsstat inom dess territorium, medge undantag från föreskrifterna i artiklarna 5–9 för transporter som utförs med följande fordon:
a) Fordon som används för persontransporter och som genom sin konstruktion och utrustning är lämpliga för transport av högst 17 personer, föraren inräknad, och som är avsedda för detta ändamål.	Utgår

Rådets förordning (EEG) nr 3820/85	Förslag
b) Fordon som används av myndigheter för att tillhandahålla offentliga tjänster som inte konkurrerar med utövare av yrkesmässig trafik.	a) Fordon som ägs eller hyrs, utan förare, av statliga myndigheter för att utföra vägtransporter som inte konkurrerar med privata transportföretag.
c) Fordon som används av jordbruks-, trädgårds-, skogs- eller fiskeriföretag för godstransporter inom en radie av 50 km från den ort där fordonet normalt är stationerat, inberäknat kommuner vilkas centrum är belägna inom denna radie.	b) Fordon som används av jordbruks-, trädgårds-, skogs-, uppfödning- eller fiskeriföretag för godstransporter inom en radie av 50 km från företagets etableringsort.
d) Fordon som används för transport av djuravfall eller kadaver, som inte är avsedda till människoföda.	Utgår
e) Fordon som används för transport av levande djur från lantgårdar till lokala marknader och omvänt eller från marknader till lokala slakterier.	Utgår
f) Fordon som används som butiker på lokala marknader eller för hemförsäljning eller som används för mobila bank-, penningväxlings- eller sparverksamheter, för religiösa ändamål, för utlåning av böcker, grammofoonskivor eller kassetter, för kulturevenemang eller utställningar och som är särskilt utrustade för sådana ändamål.	Utgår
g) Fordon som inom en radie av 50 km från den ort där det normalt är stationerat transporterar material eller utrustning som föraren använder i sitt arbete, förutsatt att körningen av fordonet inte utgör förarens huvudsakliga uppgift och att undantaget inte allvarligt strider mot förordningens syften. Medlemsstaterna får göra sådana undantag beroende av att tillstånd ges i varje enskilt fall.	c) Fordon med en högsta tillåtna vikt som inte överskrider 7 500 kg och som inom en radie av 50 km från företagets etableringsort används för transport av material eller utrustning som föraren använder i sitt arbete, förutsatt att körningen av fordonet inte utgör förarens huvudsakliga uppgift.
h) Fordon som uteslutande används på sådana öar med en areal av högst 2 300 km ² , som inte är förenade med landet i övrigt med broar, vadställen eller tunnlar öppna för motorfordon.	d) Fordon som uteslutande används på öar med en areal av högst 2 300 km ² , som inte är förenade med landet i övrigt med broar, vadställen eller tunnlar öppna för motorfordon.
i) Fordon som används för godstransporter och som drivs med hjälp av på fordonet alstrad gas eller med elkraft eller som är utrustade med en automatiskt verkande hastighetsmaximerande anordning, i den mån sådana fordon i registreringslandets nationella lagstiftning jämföras med fordon framdrivna av bensin- eller dieselmotor, och vars högsta tillåtna vikt, inklusive släp eller påhängsvagn, inte överstiger 3,5 ton.	e) Fordon som inom en radie av 50 km från företagets etableringsort används för godstransporter och som drivs med hjälp av naturgas, flytande gas eller el, och vars högsta tillåtna vikt, inklusive släp eller påhängsvagn, inte överstiger 7 500 kg.

Rådets förordning (EEG) nr 3820/85	Förslag
<p>j) Fordon som används för övningskörning vid körkortsutbildning.</p> <p>k) Dragfordon som uteslutande används inom jord- och skogsbruk.</p>	<p>f) Fordon som används för övningskörning vid körkortsutbildning, förutsatt att fordonet inte används för yrkesmässig transport av gods eller passagerare.</p> <p>Utgår</p>
<p>Från artikel 4</p> <p>Medlemsstaterna skall informera kommissionen om undantag som har meddelats enligt denna punkt.</p>	<p>g) Fordon som används i samband med avloppsunderhåll, översvämningssatsar, vattenförsörjning, underhåll och kontroll av allmänna vägar samt avfallshantering.</p> <p>2. Medlemsstaterna skall informera kommissionen om undantag som har medgivits enligt punkt 1, och kommissionen skall informera de övriga medlemsstaterna om detta.</p>
<p>2. Efter tillstånd från kommissionen får medlemsstaterna besluta att denna förordning inte skall tillämpas på transporter som genomförs under extraordinära omständigheter, om sådana undantag inte allvarligt strider mot förordningens syften.</p> <p>I brådskande fall får medlemsstaterna medge tillfälligt undantag i högst 30 dagar, vilket omgående skall meddelas kommissionen.</p> <p>Kommissionen skall underrätta de övriga medlemsstaterna om varje undantag som medgivits enligt denna förordning.</p>	<p><i>Artikel 14</i></p> <p>Efter tillstånd från kommissionen får medlemsstaterna medge undantag från tillämpningen av artiklarna 6–9 i denna förordning när det gäller transporter som genomförs under extraordinära omständigheter, förutsatt att inte sådana undantag strider mot de mål som anges i artikel 1.</p> <p>I brådskande fall får medlemsstaterna medge tillfälligt undantag i högst 30 dagar, vilket omgående skall meddelas kommissionen.</p> <p>Kommissionen skall underrätta de övriga medlemsstaterna om undantag som medgivits enligt denna artikel.</p>
<p>Ny</p> <p><i>Artikel 14</i></p>	<p><i>Artikel 15</i></p> <p>Medlemsstaterna skall säkerställa att förare av de fordon som anges i artikel 3.1 omfattas av nationella regler som ger tillräckligt skydd vad gäller tillåtna körtider och införda raster och viloperioder.</p>
<p>1. Vid</p> <ul style="list-style-type: none"> — nationell linjetrafik för persontransporter och — internationell linjetrafik för persontransporter, där ändstationerna är belägna högst 50 km fågelvägen från en gräns mellan två medlemsstater och där linjelängden är högst 100 km som omfattas av denna förordning, skall trafikföretaget upprätta en tidtabell och en tjänstgöringslista. 	<p><i>Artikel 16</i></p> <p>1. Om fordonet inte är utrustat med färdskrivare i enlighet med förordning (EEG) nr 3821/85 skall föreskrifterna i punkt 2 och 3 i denna artikel gälla till och med den 31 december 2006 för fordon</p> <ul style="list-style-type: none"> a) i nationell linjetrafik för persontransporter, och b) i internationell linjetrafik för persontransporter på sådana linjer som inte överstiger 100 km och vars slutstationer är belägna inom 50 km fågelvägen från en gräns mellan två medlemsstater.

Rådets förordning (EEG) nr 3820/85	Förslag
<p>2. Tjänstgöringslistan skall för varje enskild förare ange namn, tjänstgöringsort och i förväg fastställd tidsplan för olika körpass, andra arbetsuppgifter samt då föraren skall vara tillgänglig.</p> <p>3. Tjänstgöringslistan skall innehålla samtliga i punkt 2 angivna uppgifter för en period som minst omfattar innevarande vecka samt närmast föregående och efterföljande vecka.</p> <p>4. Tjänstgöringslistan skall vara undertecknad av företagets chef eller dennes företrädare.</p> <p>5. Förare i sådan trafik som sägs i punkt 1 skall medföra ett utdrag ur tjänstgöringslistan och ett exemplar av tidtabellen.</p> <p>6. Företaget skall bevara tjänstgöringslistan i ett år efter utgången av den period som den omfattar. Företaget skall, om en förare begär det, lämna honom ett utdrag ur hans tjänstgöringslista.</p> <p>7. Denna artikel skall inte tillämpas på förare av sådana fordon som är utrustade med färdskrivare, vilka används i enlighet med bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 3821/85 av den 20 december 1985 om färdskrivare vid vägtransporter.</p> <p style="text-align: center;"><i>Artikel 15</i></p> <p>1. Transportföretaget skall organisera förarnas arbete på sådant sätt att förarna kan följa tillämpliga föreskrifter i denna förordning och i förordning (EEG) nr 3821/85.</p>	<p>2. Transportföretaget skall upprätta en tidtabell och en tjänstgöringslista för varje enskild förare med namn, tjänstgöringsort och i förväg fastställd tidsplan för olika körpass, andra arbetsuppgifter samt raster och tillgänglighet.</p> <p>Förare i sådan trafik som avses i punkt 1 skall medföra ett utdrag ur tjänstgöringslistan och ett exemplar av tidtabellen.</p> <p>3. Tjänstgöringslistan skall</p> <p>a) innehålla samtliga uppgifter i punkt 2 för en period som minst omfattar de närmast 28 föregående dagarna,</p> <p>b) skall vara undertecknad av företagets chef eller dennes företrädare, och</p> <p>c) bevaras av transportföretaget i ett år efter utgången av den period som den omfattar. Företaget skall, om en förare begär det, lämna ett utdrag ur hans eller hennes tjänstgöringslista. Företaget skall, om en bemyndigad inspektör begär det, kunna tillhandahålla tjänstgöringslistan.</p> <p>Se punkt 3 b)</p> <p>Se punkt 2</p> <p>Se punkt 3 c)</p> <p>Flyttad till punkt 1 ovan</p> <p><i>Artikeln utgår</i></p> <p>Flyttad till artikel 10</p>

Rådets förordning (EEG) nr 3820/85	Förslag
<p>2. Företaget skall regelbundet kontrollera att föreskrifterna i dessa båda förordningar har följts. Har överträdelser förekommit, skall företaget vidta lämpliga åtgärder för att hindra att de upprepas.</p>	<p>Flyttad till artikel 10</p>
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 16</i></p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 17</i></p>
<p>1. Kommissionen skall vartannat år utarbeta en rapport om denna förordnings tillämpning i medlemsstaterna och om utvecklingen inom de aktuella verksamhetsområdena. Kommissionen skall lägga fram rapporten för rådet och Europaparlamentet senast 13 månader efter utgången av den tvåårsperiod som rapporten omfattar.</p>	<p>För att göra det möjligt för kommissionen att vartannat år utarbeta en rapport om tillämpningen av denna förordning och förordning (EEG) nr 3821/85 och om utvecklingen inom de aktuella verksamhetsområdena skall medlemsstaterna tillstålla kommissionen nödvändig information på den standardiserade blankett som anges i kommissionens beslut 93/173/EEG ⁽¹⁾.</p>
	<p>Denna information skall vara kommissionen tillhanda senast den 30 september efter utgången av den tvåårsperiod som rapporten omfattar.</p>
	<p>Kommissionen skall lägga fram rapporten för rådet och Europaparlamentet senast 13 månader efter utgången av den tvåårsperiod som rapporten omfattar.</p>
<p>2. För att göra det möjligt för kommissionen att upprätta den i punkt 1 nämnda rapporten, skall medlemsstaterna vartannat år tillstålla kommissionen nödvändig information enligt en standardiserad blankett. Denna information skall vara kommissionen tillhanda senast den 30 september efter utgången av den tvåårsperiod som rapporten omfattar.</p>	<p>Se första och tredje stycket i denna artikel</p>
<p>3. Kommissionen skall utforma blanketten efter samråd med medlemsstaterna.</p>	<p>Se första stycket i denna artikel</p>
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 17</i></p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 18</i></p>
<p>1. Efter samråd med kommissionen skall medlemsstaterna i rätt tid anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa denna förordning.</p>	<p>1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa denna förordning.</p>
<p>Sådana författningar skall bland annat avse organisation, förfarande och medel för kontroll samt påföljder vid överträdelser.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 19</i></p>
	<p>Medlemsstaterna skall fastställa påföljder vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och se till att de verkställs. Dessa påföljder skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. De kan vara straff-, civil- eller förvaltningsrättsliga.</p>
	<p>I påföljderna skall även ingå möjligheten att beslagta fordon vid allvarliga överträdelser.</p>
<p>2. Medlemsstaterna skall bistå varandra vid denna förordnings tillämpning och vid kontroll av att den följs.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 20</i></p>
	<p>1. Medlemsstaterna skall bistå varandra vid denna förordnings tillämpning och vid kontroll av att den följs. De skall informera den medlemsstat i vilken det berörda transportföretaget är etablerat om överträdelser av föreskrifterna i kapitel II som begåtts inom eller utanför den medlemsstatens territorium, vilket även innebär överträdelser som har begåtts före den senaste perioden av veckovila. Informationen skall delges inom en rimlig tidsperiod och den skall omfatta information om vilka påföljder överträdelserna medfört.</p>

⁽¹⁾ EGT L 72, 25.3.1993, s. 33.

Rådets förordning (EEG) nr 3820/85	Förslag
<p>3. Inom ramen för detta ömsesidiga bistånd skall medlemsstaternas behöriga myndigheter regelbundet sända varandra all tillgänglig information om</p> <p>— överträdelse av denna förordning av personer utan hemvist i den ifrågavarande medlemsstaten och de påföljder som dessa överträdelse medfört,</p> <p>— påföljder utdömda av en medlemsstat mot personer med hemvist i den staten för sådana överträdelse som begåtts i andra medlemsstater.</p>	<p>2. Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall regelbundet sända varandra all tillgänglig information om</p> <p>a) överträdelse av föreskrifterna i kapitel II som begåtts av personer utan hemvist i den ifrågavarande medlemsstaten och de påföljder som dessa överträdelse medfört,</p> <p>b) påföljder utdömda av en medlemsstat mot personer med hemvist i den staten för sådana överträdelse som begåtts i andra medlemsstater.</p> <p style="text-align: center;"><i>Artikel 22</i></p> <p style="text-align: center;">Kommittéförfarande</p>
<p>Ny</p>	<p>1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättas genom artikel 18.1 i rådets förordning (EEG) nr 3821/85. Kommittén skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.</p> <p>2. När hänvisning sker till denna punkt skall det rådgivande förfarandet i artikel 3 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artiklarna 7 och 8 i det beslutet skall iakttas.</p> <p style="text-align: center;"><i>Artikel 23</i></p>
<p>Ny</p>	<p>1. Medlemsstaterna kan vända sig till kommissionen med frågor angående genomförandet av denna förordning. Beslut skall fattas med tillämpning av det rådgivande förfarande som avses i artikel 22.2.</p> <p>2. Kommissionen skall, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ</p> <p>— granska ärenden där tillämpning och kontroll av efterlevnaden av bestämmelserna i förordningen skiljer sig åt,</p> <p>— förtydliga bestämmelserna i förordningen och se till att de tillämpas på samma sätt,</p> <p>— i särskilda ärenden som rör körtider, raster och viloperioder fatta beslut med tillämpning av det rådgivande förfarande som avses i artikel 22.2. Kommissionen skall meddela sitt beslut till Europaparlamentet, rådet och medlemsstaterna.</p> <p>3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 226 i fördraget får varje medlemsstat, inom en månad, begära att kommissionens beslut hänskjuts till rådet. Rådet får, inom två månader, under särskilda omständigheter och med kvalificerad majoritet ändra kommissionens beslut.</p>

Rådets förordning (EEG) nr 3820/85	Förslag
<p data-bbox="459 293 552 320" style="text-align: center;"><i>Artikel 18</i></p> <p data-bbox="240 338 772 389">1. Förordning (EEG) nr 543/69 upphävs härmed. Dock skall följande gälla:</p> <p data-bbox="240 421 772 495">2. Hänvisningar till den enligt punkt 1 upphävda förordningen skall anses som hänvisningar till förevarande förordning.</p> <p data-bbox="459 526 552 553" style="text-align: center;"><i>Artikel 19</i></p> <p data-bbox="240 584 772 611">Denna förordning träder i kraft den 29 september 1986.</p>	<p data-bbox="1031 293 1123 320" style="text-align: center;"><i>Artikel 24</i></p> <p data-bbox="815 338 1262 365">Förordning (EEG) nr 3820/85 upphävs härmed.</p> <p data-bbox="815 421 868 448">Utgår</p> <p data-bbox="1031 526 1123 553" style="text-align: center;"><i>Artikel 25</i></p> <p data-bbox="815 584 1345 680">Denna förordning skall träda i kraft den tjugonde dagen efter det att den offentliggjorts i <i>Europeiska gemenskapernas officiella tidning</i>. Förordningen skall vara tillämplig från och med januari 2004.</p> <p data-bbox="815 734 1345 786">Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.</p>